

Vypraveno

dne 1. 4. 2015

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 0393r



MVCRP012PNEU

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 1. 4. 2015
podpis:

V Praze dne 30. března 2015
Č.j.: MV-8145-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala paní [redacted] - Ukrajina, státní občanka Ukrajiny, trvale bytem [redacted] (dále jen „žadatelka“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 3. 12. 2014, č.j.: VS-2955/835.3/2-2014, jímž nebylo vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl t a k t o :

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. a) ve spojení s ustanovením § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 3. 12. 2014, č.j.: VS-2955/835.3/2-2014, **zrušuje a vrací se** k novému projednání.

Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Úřadu městské části Praha 4 požádala žadatelka o udělení státního občanství České republiky. Je státní občankou Ukrajiny a v České republice jí byl povolen trvalý pobyt ode dne 18. 1. 1999 za účelem sloučení rodiny. Manžel žadatelky nabyl státní občanství České republiky udělením v roce 2007, dcery státní občanství České republiky nabyly taktéž udělením v roce 2014.

Ze spisového materiálu vyplývá, že žadatelka přicestovala do České republiky v roce 1991. V období od školního roku 1991/1992 do školního roku 1997/1998 byla zapsána jako řádný posluchač na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Od dubna 1999 do srpna 2011 byla zaměstnána jako asistentka u obchodní společnosti [redacted]. V období od srpna 2011 do března 2013 byla zaměstnancem obchodní společnosti [redacted] ve funkci referentky. Období let 2007-2010 strávila žadatelka na mateřské, respektive rodičovské dovolené. V říjnu 2011 byl žadatelce vydán živnostenský list s předmětem podnikání „Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“, na základě kterého podniká dosud s poskytováním průvodcovských a překladatelských služeb. Jmenovaná žije

se svou rodinou v bytě na adrese povoleného trvalého pobytu, který je ve vlastnictví jejího manžela.

II.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 14 odst. 1 písm. a), odst. 2, odst. 3 písm. a), odst. 7 a odst. 8 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), (dále jen „zákon o státním občanství“).

Žadatelka neprokazuje splnění podmínek stanovených v § 14 odst. 3 písm. b), odst. 4 a odst. 5 zákona o státním občanství.

Žadatelka však nesplňuje podmínku stanovenou v § 14 odst. 6 zákona o státním občanství, neboť v posledních 3 letech předcházejících dni podání žádosti porušila povinnosti vyplývající z jiných právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Žadatelka požádala o prominutí splnění této podmínky. Nesplnění předmětné podmínky může být žadatelce prominuto, pokud odstranila způsobený škodlivý následek nebo učinila účinná opatření k jeho odstranění, a to na základě ustanovení § 15 odst. 4 zákona o státním občanství.

Ministerstvo vnitra žadatelce nesplnění výše uvedené zákonné podmínky neprominulo, a proto její žádosti svým rozhodnutím ze dne 3. 12. 2014 nevyhovělo.

III.

Zamítavé rozhodnutí Ministerstva vnitra bylo žadatelce doručeno dne 8. 12. 2014. Dne 19. 12. 2014 proti němu podala žadatelka včasný rozklad, ve kterém uvedla, že v období od dubna 1999 do dubna 2013 neměla vůči Všeobecné zdravotní pojišťovně (dále jen „VZP“) evidovány žádné nedoplatky. Dále zopakovala, že dluh, který vznikl v období od dubna do listopadu 2013, byl způsoben nehrazením faktur hlavním odběratelem jejích služeb. Dlužné pojistné uhradila v roce 2013, penále po dohodě s VZP v lednu 2014, v době, kdy jí odběratel část faktur uhradil.

Žadatelka nesouhlasí s tvrzeními prvoinstančního orgánu, že se neplacení pojistného na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“) dopouštěla dlouhodobě, že dlužná částka dosáhla výše, kterou nelze označit za bagatelní a že k úhradě částky došlo krátce před podáním žádosti. Zvláště poslední tvrzení, v němž je dle názoru žadatelky obsažena narážka na účelovost jejího jednání, ji uráží.

Žadatelka k tomu dále doplňuje, že dlužná částka na pojistném nevznikla její vinou, situaci se snažila řešit, navštěvovala pobočky VZP a na situaci se dotazovala a spolu se svým manželem se snažila získat úvěr u několika bank. Žadatelka dlužnou částku poté uhradila z úvěru, který získali rodiče jejího manžela. Úvěr byl schválen v prosinci 2013 a poté dlužnou částku u VZP ihned uhradila. Domnívá se, že výše uvedené je dostatečný důkaz toho, že se ve svých záležitostech, týkajících se povinností ke státu, vyzná, uvědomuje si je a dokáže je úspěšně vyřešit.

Žadatelka dále uvádí, že od roku 1999 uhradila na pojistném přes 250.000 Kč a domnívá se tedy, že její dluh u VZP není tak závažný, aby se stal důvodem k zamítnutí její žádosti.

V závěru rozkladu žadatelka uvedla, že v České republice žije už 23 let a domnívá se, že je do české společnosti dostatečně integrována. Spolupracuje s neziskovým spolkem který vydává multikulturní časopis Kamarádi a podporuje začlenění dětí cizinců a jiných menšinových skupin do majoritní společnosti. Žadatelka upřesňuje, že jí na této společnosti záleží, považuje se za člověka, který v této zemi obstál, získal své místo a není pro něj neprospěšný. K tomu žadatelka doplnila, že si myslí, že si občanství této země zaslouží a byla by ráda, kdyby jí bylo uděleno. Bude velice vděčná, pokud budou uznány její důvody za přesvědčivé a bude vyhověno její žádosti.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy důležité pro rozhodnutí.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 14 odst. 1 písm. a), odst. 2, odst. 3 písm. a), odst. 7 a odst. 8 zákona o státním občanství.

Žadatelka neprokazuje splnění podmínek stanovených v § 14 odst. 3 písm. b), odst. 4 a odst. 5 zákona o státním občanství.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatelka nesplňuje podmínku stanovenou v § 14 odst. 6 zákona o státním občanství, neboť v posledních 3 letech předcházejících dni podání žádosti porušila povinnosti vyplývající z jiných právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Žadatelka požádala o prominutí splnění této podmínky.

K podanému rozkladu ministr vnitra uvádí následující.

Ve vztahu k námitkám žadatelky ohledně tvrzení Ministerstva vnitra v odůvodnění napadeného rozhodnutí v souvislosti s hrazením pojistného ministr vnitra uvádí, že Ministerstvo vnitra v odůvodnění svého zamítavého rozhodnutí řádně uvedlo veškeré zjištěné skutečnosti a důkazy, o něž byla uvedená zjištění opřena. Bylo vycházeno ze spolehlivě zjištěného stavu věci, přičemž správní uvážení bylo logickým vyústěním hodnocení skutkových zjištění. Porušení povinností žadatelkou na úseku veřejného zdravotního pojištění je nezpochybnitelné.

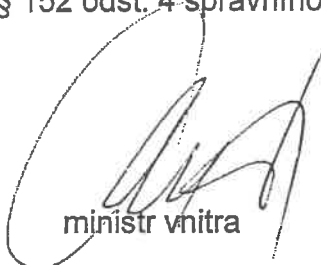
I přes výše uvedené však ministr vnitra při posuzování předmětné žádosti konstatuje, že toto porušení povinností musí být hodnoceno z hlediska proporcionality a rozhodnutí správního orgánu musí dostatečně přihlídnout k charakteru porušení zvláštního právního předpisu a k dalším okolnostem podstatným pro zhodnocení jeho závažnosti. V uvedené souvislosti ministr vnitra

odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 8. 2009, č.j.: As 39/2009 - 81, který sice vymezuje v obecné rovině interpretační vodítko pro posouzení splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, nepochybně jej však lze aplikovat i na ustanovení § 14 odst. 6 zákona o státním občanství.

Ministr vnitra dospěl k závěru, že nesplnění podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 14 odst. 6 zákona o státním občanství lze žadatelce v mezích ustanovení § 15 odst. 4 tohoto zákona prominout.

Na návrh rozkladové komise bylo rozhodnuto tak, jak je výše ve výroku uvedeno, napadené rozhodnutí zrušit a vrátit k novému projednání.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.


ministr vnitra

